

426*

Προικοσύμφωνο

φ. 235^v

/ Φ 241

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 13 εἰς [.....]
 / Λαμπρινῆς θυγάτηρ τοῦ ποτὲ μαστροῦ Σωτήρη Κυπραίου λέγειν ἡ αὐτὴν κερά Λαμ-
 πρινῆ [ἐπει] / δὴ καὶ νὰ ἐπάντρεψεν τῇ θυγατέραν τῆς τὴν γγερά Μαργαρίτα μὲ τὸ
 μαστροῦ Ἰωάννη λεγόμενον [.....] / ρη ἀπὸ τοῦς 1677 / καὶ προικοχάρτιν νουδαρικὸν δὲν
 τοῦς ἔκαμε μόνο μὲ ἀβαντάριό τῆς [κα] / τὰ τὴν ὀζάντζα τῶρα τὴν σήμερον ἔκραξεν
 ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον καὶ τοῦς κά / τωθεν ἀξιόπιστους μαρτύρους καὶ
 κάνει τοὺς τὸ παρὸν προικοσύμφωνο καὶ ἐν πρώτοις τὸς ἐδώνει τὴν / εὐχὴν τοῦ
 ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν τῆς, ἔπειτα εἰς ὄνομα
 προίκας ἀρχὴν / τὰ σπίτια ἀνώγι κατώγι καθὼς εὐρίσκονται μὲ ὅλη τοσ τὴν κομο-
 τιτὰ εὐρισκόμενα εἰς τὸ / μέρος τῆς κυρίας τῆς Μητρόπολης ὁμπρὸς εἰς τὴ Κου-
 μούνα Στράτα κατὰ καντούνα ποὺ πάγει ἡ ἄ / λλη στράτα μέσα στὸ στενὸ μὲ εἰκό-
 νες καὶ πάνγγους δύο καὶ τιλάρι ἓνα καὶ πέντε μαξε / λάρες καὶ κατρέφτες τρεῖς
 καὶ κασέλες τέσσερις κ' ἓνα τραπέζιν καὶ ὅ,τιν μασαρία εὕρισκε / ται τοῦ σπιτιοῦν
 τῆς, πουκάμισαν τέσσερα, μπουστομπράτζολα βελοῦδα ζευγάρια δύο καὶ / τρία σπα-
 λέτα καὶ τέσσερις μπόλιες. Ἀκόμη σεντόνια ζευγάρια πέντε, ἀκόμη κουρτοῦνες /
 τρεῖς καὶ μαζελάρια ζευγάρια τέσσερα, παπλώματα τρία καὶ ἓνα τῆς κούνιας ὅλα /
 τέσσερα καὶ ποδιές πέντε, ἀκόμη καὶ καμιζόλες τρεῖς οἱ δύο τις κουρτουπίζες κόκ-
 κινες καὶ / χῶρια ἀργυρὰ τῆς καμιζόλας, ἀκόμα καὶ σκούφια χρουσῇ μία καὶ φακιόλι
 μαργα / ριταρένο ἓνα. Ἀκόμα καὶ σκολαρίκια βενέτικα ζευγάρια ἓνα καὶ κολλαῖνες
 μαργαριταρένες τρεῖς, ἀκόμη καὶ δακτυλίδια κομμάτια δέκα καὶ πηρούνια ἔξε / καὶ
 μαγέτες ἀργυρὲς ζευγάρια τρία, ἀκόμα καὶ βατζέλια τρία καὶ στάνια τέσσερα / καὶ
 τέσσερα καντηλιέρια. Ἀκόμα δίνει τῆς τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχειν εἰς τὸ Σανκρί ἀκόμη
 καὶ / ἓνα κομμάτιν χωράφιν εἰς τὸ Σανκρί, ἀκόμη ἄλλο ἓνα κομμάτιν χωράφιν
 τὸ λέσιν στὴν / Τρανὴ Σκινιά καὶ μιὰ καυκάρια, ἀκόμη τὰ χωράφια πῶχειν στὰ
 Λαγγάδια / καθὼς εὐρίσκονται μὲ ἐλιές μέσαν τὰ σύνμπλια τοῦ Μηνιάτην ἀκόμα
 τὴν μπρε / βόλα πῶχει στὸν Ἀγιον Φικᾶ, ἀκόμα καὶ σπιτότοπους ποὺ ἔχειν στὰ

* Ἡ πράξις δημοσιεύθηκε ἀπὸ τὸν Γ. Βισβίτζη, Ἰνὰ περὶ τῶν προικῶων ἐγγράφων
 κατὰ τὴν Βενετοκρατίαν καὶ τὴν Τουρκοκρατίαν, εἰς Ἐπετ. Κέντρου Ἑρεῦνης Ἰστ. Ἑλλην.
 Δικαίου 12(1965), Ἀθήνα 1968, 89 - 91.

Λαγγάδια καὶ / κεῖνοι ἐδικοῖν της με τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην τῆς τὰ τάζειν ὅλα τὰ
 ἄνωθεν ὅτιν νὰ μὴν ἢ / μπορῇ μήτε νὰ πουλήσῃν μήτε νὰ χαρίσῃν μήτε διὰ τῇ
 ψυχῇν της νὰ τὰ κάμῃ μόνο νὰ / τὰ δώνῃ καὶ αὐτὴν τῶν παιδιῶν της, εἰ δὲ καὶ ἤθελε
 τῆς τύχην χρεῖα ὅπου νὰ μὴν ἤμπορῇ νὰ / περάσῃν νὰ ἔχῃ ἐξουσία νὰ δίνη ἀπ' αὐτὰ
 νὰ πορεύεται καὶ πάλι ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ κάμῃ / καὶ ἀποθάνῃ ἄκληρην νὰ στρέφονται
 εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδικούς. Ἀκόμα κάνει της / καὶ τούτην τὴν κοντετζιὸν
 ὅτιν ἀπὸ τὰ πράματα ὅπου τῆς ἤδωκε σὲ ὅ,τι νιτράδα ἐθέ / λασιν κάμει ξεχὸς τοῦ
 κουντουβερνάρη νὰ γίνεται τρία μερδικὰ νὰ παίρνῃ ἢ θυγατέ / ραν της τὰ δύο καὶ
 ἢ αὐτὴν τὸ ἓνα ἕως ὅπου νὰ ζῇν καὶ μετὰ τὸ θάνατόν της ὅλα ἐδικὰν της / καὶ νὰ
 ἔχῃ καὶ τὴν ἐγνοια τοῦ ἐνταφιασμοῦ της καὶ τὴν ἐγνοια τῆς ψυχῆς της, ἢ ἂν τὴν
 εὖρην ἀσθέν / εια νὰ ἔχῃν τὴν ἐγνοιαν της νὰ τὴν μπορεύῃ. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ
 παρόντος προικοσυν / φώνου βάζειν καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ
 χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Francesco Querini testimonio pregato.

/ — Γιάκουμος Ἀλησάφης μαρτυρῶ τᾶνωθε

/ — Γιάκουμος Σουμμαρίπας μαρτυρῶ παρακαλετὸς —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

427

Μισιάρικο

φ. 236^{r-v}

/ [.....]τικα καὶ ἀπὸ Μαρκάκη Ἀμπελικό-
 πουλο Φ 242

/ [+ Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 12/
 εἰς τὸ σπῖτιν κα / [μοῦ] τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν ἐνεφανίστην ὁ
 πανοσιώτατος ἐν ἱερο / [μο]νάχοις κύρ Γρηγόριος ἐκ νήσου Πάτμου με γράμμα
 ἀπὸ τοῦ καθηγουμένου τῆς μονῆς / [τοῦ] Μέγα Θεολόγου τῆς Πάτμου κυρίου
 Νικηφόρου δίνοντάς του ἐξουσία ὡς οἰκονόμος τῆς μο / νῆς τῆς Κυρίας Ξεχωριανῆς
 τῆς εὐρισκομένης εἰς τὸν Κέφαλον νὰ ἔρθῃν ἐδῶ εἰς τὴ Ναξία / νὰ ὀρδινιάσῃν τὰ
 πράματα τοῦ μοναστηριοῦ καὶ νὰ τὰ βάλῃ εἰσὲ στράτα ὅπου νὰ δίδου δι / ἀφορον
 διὰ τοῦτον ἦλθεν ὁ ρηθεὶς κύρ Γρηγόριος καὶ θεωρώντας τὰ πράματα τοῦ μονα-
 στη / ριοῦ εἰς ἐρήμωσιν μὴ δώνοντας διάφορον ὡς ἀγγίξειν εὐρῆκεν τὸν κύρ Γεώρ-
 γιον λεγόμε / νο Θετεκᾶ καὶ σιάζονται τὴν σήμερον ἐδῶ πρεζέντε εἰς ἐμένα τὸν